

זמני שבת קודש

רבונו	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:37	17:14	16:14	תל אביב
17:42	17:18	16:13	ירושלים
17:34	17:12	16:12	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"שיב" והמוסדות

שתי דרכים לפניך

לכל אדם יש בחירה אם ללכת בין דרכו של יעקב אבינו או של עשיו הרשע

מטרת חיינו

המרחב בו כולנו חיים ופועלים, העולם שסביבנו, מלא באתגרים, משימות, תפקידים ושליחויות. כל מי שאנו רואים עוסק במשהו, מנסה ליישם מדיניות כזו או אחרת, נושא עמו את שליחותו ותפקידו. כל אדם – הבכיר ביותר כמו הפשוט ביותר – חש שיש לו משהו שעליו לעשות, משימה שברצונו להוציא אל העולם, יעד אליו הוא חותר לאורך שנות חייו.

במרכז כל בראוי אנוש, העוסקים כל אחד בתפקידו, נמצאים גם אנו – היהודים, בניו בחיריו של מלך מלכי המלכים, הקבוצה ששייכת לבורא עולם. במונחים עולמיים אנו קהילה קטנה יחסית, שיש לה ייעוד נבחר ברור, מטרה משותפת אחת. מהו התפקיד שלנו כאן? עלינו? מהי אותה שליחות בלעדית המוטלת על כל אחד מאיתנו?

ידיעת התשובה לשאלה הזו, היא נחוצה ובעלת משמעות קריטית עבורנו. הרי אף אחד לא רוצה לבלות כאן 120 שנה, בלי לדעת עבור מה הגיע לכאן בכלל. אף אחד לא רוצה להעביר כאן את שנות חייו, בלי לדעת להתמקד בביצוע המשימה המוטלת עליו.

בפועל המגיע לראיון עבודה, מה שהכי חשוב לו – לדעת מה המעסיק שלו רוצה ממנו. מהו התפקיד המוטל עליו. זה חשוב לו כדי למלא את תפקידו כראוי, וגם כדי לאפשר לו להתמקד במילוי משימותיו וביצוע שליחותו באופן המיטבי, בלי להתבלבל ולטעות בעיסוק בנושאים שאינם נוגעים לתוקף תפקידו.

לפיכך, גם אנו, בהגעתנו הנה לעולם הזה, שואפים לדעת מהו התפקיד שלנו. אנו רוצים לבצע באופן הטוב ביותר, שואפים להיות ממוקדים בו, לדעת להפעיל את כל מה שאנו עושים כאן, כולל כל פרטי החיים השגרתיים, כמובילים למטרה הזו. אם כן, הדבר הראשון שעלינו לגלות הוא מה באמת המשימה המוטלת עלינו, מה השליחות שלנו, מה הייעוד שלנו כאן?!

אמת, עד מתי תפסחו על שתי הסעיפים? למה זה כן וזה לא?! אתם יודעים למה? כי ברית ומזוזה וכיפור לא מפריעים לי, זה פעם בחיים, פעם בשנה. אבל כשזה כל יום זה קשה, ואז לא מכיר ח"ו את התורה. ז"א, הוא לא מכיר את הקב"ה הוא מכתיר את התאוות לאלהים שלו.

יש שתי דרכים אם כן. דרך אחת, דרכו של יעקב אבינו איש תם. יושב אוהל, עוסק בתורה ובמעשים טובים. ולעומתו, דרכו של עשו הרשע, איש ציד הרודף את האדם האדם הזה ומוותר על הנצח נצחים בשביל עוד תאוה ועוד תאוה.

כל אחד צריך לבדוק, האם אני בדרך של עשו, התאוות ינחוני והיצרים ינהלוני. או שאני בדרך של יעקב אבינו, דבק בצוורו איש תם, ובתורת אמת שבה חתם. אין דרך באמצע! או עשו או יעקב! מי שבא ללמוד תורה, יכול אם ילך בדרך הישר להיות בדרכו של יעקב אבינו.

אומר עשיו הרשע: "הנה אנוכי הולך למות" אומרים חז"ל יודעים הרשעים שדרך למיתה. אדם המחלל שבת וההולך בדרך התאוה למה הוא דומה? לילד קטן שמאושפז במחלקה לחולים סופניים, ולא יודע מה יש לו, באים מבקרים והוא מתחנן למעט ביסילי ושוקולד. מי לא יתן לו? אתה נותן לו והלב שלך נצבט, הנה הוא הולך למות ומה הוא רוצה? שוקולד.

אדם שחולה יש לו איזה סיכוי, הוא יודע שהוא לא בסדר. הוא ילך לרופאים ויטפלו בו. אדם ברחוב שהוא חולה וחושב שהוא בריא, אוכל ושותה ובז לבני תורה, אין לו סיכוי לחזור בתשובה, הוא הרי חושב שהוא בריא, אנחנו התמימים והמסכנים, הוא החכם, המבין בעם. אין לו סיכוי לחזור בתשובה!

אחת הטעויות הכי גדולות, שמושורשות עמוק בלב כל אחד מאיתנו, זו המחשבה שעם כל החטאים וכל הרעות שנעשה, הקב"ה וותרן, הוא יוותר לנו יסלח לנו על הכל. אבל, צריך לדעת שזה בכלל לא נכון. אמרו חכמים: כל האומר הקב"ה וותרן וותרן חייו, יבתו בני מעיו! אין לפניו ית' לא משוא פנים ולא ויתורים, כמה עמוק הדין! מתי הקב"ה מוותר? אם האדם עושה תשובה, וכפי ערך התשובה שלו, אז הקב"ה מוחל וסולח. כי אין מי שמצפה אליך ואוהב אותך יותר מהקב"ה בעצמו ואם היית יודע כמה הקב"ה מחכה לך בכל יום שתשוב אליו, ותדבר איתו היית כבר מזמן רץ לבתי כנסיות ולבתי מדרשות. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנשים אומרים העיקר הלב, סבא שלי היה מקובל קדוש. אף אחד מאיתנו אין לו לב גדול כמו לעשו הרשע. בוא נראה: כשרצה יצחק לברך את עשו היה קרוב למיתתו בגיל מאה עשרים ושלוש. עשו היה אם כן בן שישים ושלוש. ועשו הולך לשדה יום שלם, כדי למצוא לאביו ציד, כדי שיברך אותו לפני מותו. יעקב 'לקח' לו את הברכה, וכשמוע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי. ולאחר מכן וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי. עשו בן שישים ושלוש, איש ציד רב פעלים, וכשהוא יודע שהפסיד את הברכה של אביו הצדיק יצחק, הוא בוכה וצועק כילד קטן שלקחו לו את המשחק שלו, כמי שאיבד את כל רכושו!

אם עשו לא היה עם לב חם הוא היה פוחד מאיזה פטפוטים של יהודי זקן? האם לפיד וחברים שלו פוחדים מברכה של רב? הם שמים פס! אלא שעשו יודע כי יש צדיקים שמברכים והברכה שלהם מועילה, הוא מאמין בזה עד שתולש שערות ראשו ואומר הלא אצלת לי ברכה! השארת לי איזה ברכה? נושא נוסף זה הייחוס של עשו הרשע. אנחנו נוטים לייחס חשיבות מרובה מידי לייחוס של האדם, אנשים אומרים לי, סבא שלי היה כן ואבא שלי היה כן,

מה זה אומר עליך? מה זה יכול לעזור לך? זה יכול רק לחייב אותך יותר ויותר. אם סבא שלך היה רב, למה אתה לא הולך בדרכיו? לאף אחד מעם ישראל אין ייחוס כמו לעשו הרשע, עד היום אנחנו אוכלים מפרי מעשיהם של אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב. ואמותינו הק' שרה רבקה רחל ולאה.

והנביא מעיד, למרות כל האמונה שלו: "הלא אח עשו ליעקב, ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי..." אמונה זה לא לב, מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקו. ייחוס זה כלום, "לב" זה כלום. אם אתה הולך בדרך של האבות אשרין ומה טוב חלקיך, אם אתה רק מיוחס ובעל לב גדול יש עליך רק תביעה גדולה יותר, אם יש לך כאלה אבות צדיקים ואתה רשע?! השאלה עליך גדולה יותר! אבא שלך כזה צדיק ואתה כזה אדם?!

ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם! (ויקרא יח). למה נתתי תורה? שתשים אותה בויתרנית?! ותגיד לי העיקר הלב? נתתי לכם תורה ומצוות כדי שתקיימו אותם! מי ציוה עם מזוזה? מי ציוה על ברית מילה? מי ציוה על כיפור? אם התורה אמת הכל

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנוש לתקיים
אלפי נפשות יצור המדבר
להצלחתם או לעיני קדושתם?
התקשרו עכשיו: 05-04-000-000

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלתי
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילי נשמת
שלמה בן ג'ון ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

למה לא דנתי לכף זכות

כי הסיבה שהדוקטור לא היה בבית החולים, וחיכה לו במשך שש שעות היתה בגלל... שממש באותה שעה בה נפצע קשות בנו והיה זקוק לניתוח, באותה עת התרחשה תאונה נוראה נוספת בה נהרג בנו של הדוקטור רח"ל.

האב היה המום ומזועזע. כעת הוא הבין שלא לחינם לא היה הרופא בבית החולים באותה עת, אלא רץ. הוא להתעסק בטרגדיה הנוראה שתקפה אותו. ומה עוז, שבאותו זמן שצעק על הדוקטור שיגיע מיד, היה הוא באמצע ההלוויה של בנו אהובו.

מיד אחר סתימת הגולל, לא הלך הדוקטור לביתו לשבת שבע עם רעייתו הבוכיה ושאר ילדיו, אלא רץ הוא מהר לבית החולים לערוך את הניתוח להצלת בנו. כעת הכל מובן מדוע לא השיב הוא "שלום" לאף אחד מהרופאים בצוות או מאנשי המשפחה, שהרי לאבל אסור לומר שלום ולא להשיב שלום.

אין לשער את הקושי שעבר עליו בעת שעשה את הניתוח, כשהוא יודע שבנו שלו הרגע נפטר ולא ישוב לעולם. ועם כל זאת הוא שומע את החירופים והגידופים של האב ו... שותק, ואף עושה את הניתוח בצורה מושלמת.

"כיצד אמרתי לו: תגידי, אם זה היה קורה לבן שלך, גם היית מתעכב ככה?" אמר האב ופרץ בבכי.

מסיפור זה אפשר ללמוד את החובה הגדולה המוטלת עלינו לדון לכף זכות, וזו היא מצוות עשה מהתורה "בצדק תשפוט עמיתך" (ויקרא יט, טו). גם במקרה שבו אנחנו בטוחים לכאורה, שפלוני לא נהג כשורה, לא כדאי לקבל החלטות פזיזות, אלא יש לנסות לדבר עמו, ללכך את העניין ולגלות מה עומד מאחורי מעשיו.

"איזו חוצפה! אין לרופא הזה בושה", אמר האב בתסכול, "הבן שלי תלוי בין חיים למוות והוא אומר לי בקרירות שאינו יכול להגיע, אני עוד אתבע אותו בגדול".

והנה, לאחר שש שעות הגיעה מכוניתו של הדוקטור לבית החולים. הדוקטור יצא מרכבו ורץ ישירות לעבר חדר המיון כשאינו אומר שלום לאיש ואינו מתייחס לאף אדם. מזכירות בית החולים ושאר הרופאים שנתקלו בו ואמרו לו שלום, לא קיבלו ממנו תגובה בחזרה. היה זה לפלא בעיניהם שכן אותו רופא היה ידוע במיוחד כאדם חניני וחביב על הבריות, המתייחס יפה לכל אדם ואדם.

אביו של הנער רץ אליו ותקף אותו בזעם רב: "אתה לא מתבייש? שש שעות חיכינו לך! יש פה נער המפרפר בין חיים למוות ואתה מגיע מתי שבא לך. בושה וחרפה".

הרופא שמע את דבריו, אך לא הגיב לו מאומה. הוא חולף על פני האב כאבן דוממת ונכנס לחדר הניתוח בלא לומר אפילו שלום לאנשי הצוות.

הדוקטור החל בניתוח בעילות רבה, ולאחר שסיים את הניתוח המורכב הורה לרופאים על גמר עבודתו.

הוא הוריד את חלוקו ועשה את דרכו לכיוון רכבו, בלי לדבר מילה וחצי מילה עם הצוות הרפואי או בני המשפחה.

האב המתוח חיכה ליציאתו של הדוקטור מהחדר, ואמר לו: "למה התעכבת כל כך הרבה זמן? תגידי לי, אם זה היה קורה חלילה לבן שלך, האם גם אז היית מתנהג ככה ולא היית מגיע מיד לבית החולים, אלא מתי שאתה רוצה?"

הרופא שמע את המילים הקשות כנגדו ושתק. הוא לא הגיב כלל, אלא נכנס ישר לרכבו ונסע במהירות.

לאחר מספר שעות מהניתוח, הגיעה לאוזנו של האב הממתין ליד מיטת בנו, השמועה

סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א מעשה מצמרה בביתו של יהודי אחד נשמע צלצול הטלפון. "אדון יקר, לא אנשי בשורה אנחנו", נשמע הקול מהעבר השני, "בנך עבר ברגע זה תאונה קשה, והוא פונה ישירות באמבולנס של מד"א לחדר מיון במצב אנוש".

האב שהיה מוכה בהלם וחרדה, 'טס' לבית החולים כשעיניו דומעות ושפתיו מרחשות תפילה לה' שיציל את בנו. הוא הגיע אל בית החולים ורץ לעבר חדר המיון.

רופא בכיר ניגש אליו ואמר לו בצער: "בנך עבר תאונה קשה שפגעה פגיעה חמורה בראשו, והוא זקוק לניתוח מיידי ומסובך להצלחת חייו. את הניתוח יכול לעשות רק רופא אחד המתמצא בכך, שהינו מומחה גדול לפגיעות ראש".

"מתי יערך הניתוח?" שאל האב במתח. "כשהרופא יגיע", השיבו לו. "מה זאת אומרת? למה הוא לא פה?"

"אנו מצטערים, אך הוא היה אמור להיות פה כבר מזמן, יצרו איתו קשה, ובקשנו שיבוא בדחיפות רבה".

האב לא האמין למשמע אוזניו- בנו יחידו עומד תלוי בין חיים למוות, ומחכה לרופא מומחה שמטייל לו בחוץ?

בזעם רב התקשר הוא אל הדוקטור: "דוקטור, הבן שלי עומד למוות, איפה אתה?"

"אני מתנצל, איני יכול להגיע כעת, אשתדל להגיע בהמשך כמה שיותר מהר" השיב הדוקטור ברוגע ובשלווה וניתק.

האב המבולבל והמפוחד הרואה את בנו שוכב במצב אנוש, חיכה בקוצר רוח לדוקטור.

היתה זו המתנה קשה מאוד ומורטת עצבים. לאחר שעתים צלצל בזעם לדוקטור: "מה קורה איתך? בוא מיד לפה, הבן שלי בסכנה".

הדוקטור ענה בשקט וברוגע: "מפאת אונס שאינו צפוי הנני מנוע מלהגיע כעת, אך אני מבטיח להשתדל כמה שאפשר להגיע מוקדם".

עברו להם שלוש וארבעה שעות. האב היה קרוע מרוב מתח ועצבים, הוא לא יכל יותר.

"בנו יחידו עומד תלוי בין חיים למוות ומחכה לרופא מומחה שמטייל לו בחוץ..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

בציעת הפת בשבת

שאלה: בשבת שיש מצוה לברך על שני לחמים, האם צריך לאחוז בהם גם בזמן הבציעה או לא?

בגמרא (שבת קיז:) נאמר, אמר ר' אבא, בשבת, חייב אדם לבצוע על שתי ככרות, דכתיב (שמות טז, כב) לקטו לחם משנה. אמר רב אשי, ראיתי לרב כהנא שלקח שני לחמים ובצע על אחד, אמר "לקטו" כתוב. ופירשו מהראשונים, ש"לקטו" משמע אחיזה אבל בציעה לא כתוב משנה. ורב אשי היה בוצע לכל סעודתו. ומהראשונים פרשו, שרב אשי לא חלק על רב כהנא אלא שבצע מלחם אחד פרוסה גדולה ועיקר המצוה באחיזה.

ברם יש ראשונים שכתבו, שרב אשי חלק על רב כהנא ובצע מכל הלחמים שהיו לפניו. ובראשונים יש שכתבו שלמד כן ממה שכתוב "לחם משנה", שאפילו הבציעה תהיה פי שנים משאר ימות החול. ויש שמשמע מהם שטעמו היה משום כבוד שבת. (ולא מצד לחם משנה).

ובאחרונים נחלקו בזה להלכה, שיש אומרים שצריך לבצוע על שני הלחם. ויש אומרים שמספיק לבצוע לחם אחד, ומכל מקום צריך לאחוז גם בלחם השני בזמן הבציעה. ושכן משמע מדברי האר"י ז"ל. ויש אומרים שגם לאחוז את הלחם השני לא צריך, אלא רק בוצע מלחם אחד ודיו. ובחזון עובדיה הכריע להקל שהמברך בוצע רק מלחם אחד, וגם אינו צריך לאחוז בלחם השני בזמן שבוצע מהלחם הראשון, והמחמיר תבוא עליו הברכה.

למעשה, מעיקר הדין צריך לאחוז את שני הלחמים של סעודת שבת רק בזמן שמברך עליהם ודיו. (חזון עובדיה שבת ח"ב עמ' קעא)

שאלה: אדם שבא לבצוע מהלחם משנה לאחר ברכת המוציא, מאיזה לחם צריך לבצוע?

הנה יש אומרים שצריך לבצוע מהעליונה. ויש שנתנו טעם לזה, משום שהחלה העליונה היא הקרובה יותר אל המברך, ואסור להעביר על המצוה לקחת את הרחוקה יותר. ויש אחרונים שאמרו שכן צריך לעשות גם על פי הקבלה.

אמנם יש חולקים ואומרים, שעל פי הקבלה צריך לבצוע את התחתונה. וביארו מאחרונים, שתהיה החלה התחתונה באופן שלא שייך בה איסור של אין מעבירין על המצות. והיינו או שתהיה החלה התחתונה משוכה קצת יותר אליו מהחלה העליונה, או שלוקח את החלה העליונה והופך אותה למטה בשעת ברכת המוציא, וכיון שבהתחלה היא היתה העליונה לה משפט הבכורה. ויש שאמרו, שעיקר המצוה היא שלוקחים שתי לחם, ובציעת הפת אינה מצוה כל כך, ולא שייך בה אין מעבירין על המצות.

להלכה, יש נוהגים לבצוע מן הככר העליון, ויש נוהגים לבצוע מן הככר התחתון, ונהרא ונהרא ופשיטה. ומרן השלחן ערוך כתב, שבוצע על התחתונה. וכן הוא מנהג רוב העולם לבצוע על התחתונה, וכן מנהגינו. (ילקוט יוסף סי' רעד סע"ד)

שאלה: בנות הנמצאות בפנימיה או נשים הנמצאות בשבת בבית יולדות, האם חייבות בלחם משנה?

מצות לחם משנה היא מצוה שהזמן גורם אותה, כיון שהיא קיימת דוקא בשבת ויום טוב, וידוע שכל מצוה שהזמן גרמא נשים פטורות, ולפי זה לכאורה נשים פטורות.

אמנם למעשה אף נשים חייבות, ובראשונים הביאו ג' טעמים לזה. א. משום שמצות לחם משנה היא זכר לנס שירד להם מן כפול ביום שישי ולא הבאיש למחרת בשבת כפי שהיה בשאר הימים, ואף נשים היו באותו הנס. ב. משום שכל מצוה שהזמן גרמא נשים פטורות נאמר דוקא על מצוה מהתורה, אבל מצוה שחכמים תקנו אותה נשים חייבות גם כשהזמן גרמא. ג. שהנשים הרי הן חייבות כאנשים בכל עניני שבת, שכן למדו חז"ל (שבועות כ:), ממה שנאמר "זכור את יום השבת לקדשו". ונאמר, "שמור את יום השבת לקדשו". שבא ללמדנו, שכל מי שישנו בשמירה (דהיינו מצות לא תעשה שנשים חייבות בהם תמיד) ישנו בזכירה (דהיינו בעשה, ואע"ג שהיא מצות עשה שהזמן גרמא).

להלכה, אף נשים חייבות בשלש סעודות שבת ובמצות לחם משנה, בשבת וביום טוב. ולכן כדי שיוכלו לקיים מצות לחם משנה, על הבוצעת מן הלחם המשנה, להמתין לכל הבנות עד שישבו במקומם, ותכוין להוציאם ידי חובת ברכת המוציא, האמורה על "לחם משנה", וגם הם יתכוונו לצאת ידי חובה בברכתה, וידי חובת "לחם משנה". ואז גם הפרושה שקיבלו מידו נחשבת שיורי "לחם משנה", ומקיימים המחמה כהלכתה (ילקוט יוסף סי' רעד ס"ז). ובבית יולדות כל אחת תארגן לעצמה שתי לחמניות לשלש סעודות, בכדי לקיים מצות לחם משנה.

אישיות כפייתית

למרות כבילותו של בעל האישיות הכפייתית לסדרים ולנהלים שהוא מכתוב לעצמו, רוב הסובלים מן הבעיה הזו שבעי רצון מכך שהם מצליחים לעשות את הדברים בדיוק בצורה האהובה עליהם ושהם משקיעים 'את הנשמה' במאמצם לעשות דברים בצורה מושלמת.

האמת צריכה להיאמר, שיש רבים וטובים, בהם עובדי ה' ובעלי מדרגות מובהקים, שחיים כך וזה לא מפריע להם כלל. אדרבה, אולי זה אף עוזר להם לממש את שאיפותיהם הרוחניות.

הבעיה היא, שגם אם הם עצמם שבעי רצון מגישתם, לא תמיד הסובלים אותם שבעי רצון גם הם. לא פעם בני משפחה והידידים הקרובים סובלים מאוד מן האישיות הכפייתית שבסביבתם.

כך מצוי מאוד שמי שמגיע לבקש עזרה בקשר לאישיות הכפייתית אינו האדם עצמו אלא הקרובים אליו, המבקשים לדעת איך אפשר להסתדר עם אדם כזה ואיך אפשר להפסיק את התנהגותו הקפדנית.

אמנם ייתכן שגם בעל האישיות הכפייתית בעצמו יגיע לבקש עצה, אך זאת לא בקשר ישיר לבעייתו אלא בקשר לבעיות אחרות המסתעפות מגישתו הקפדנית.

זה עשוי להיות כאשר בן הזוג מחליט לצאת למלחמה, בטענה שאינו מסוגל להמשיך כך, ואז, לאחר מריבות קשות ומרות, ולעתים מחוסר ברירה, הוא יהיה מוכן לשמוע על אפשרות של שינוי בגישתו.

זה עשוי להיות גם אצל מעביד שאינו מצליח למצוא עובדים, וגם כאשר הוא מוצא מישהו, הוא אינו מצליח להחזיקו לאורך זמן, וכן אצל עובד שאינו מצליח למצוא עבודה מפני ששום מעביד אינו מוכן לסבול את גישתו והתנהגותו.

גם במצבים שבעל האישיות הכפייתית מגלה נכונות כשלהי להרפות מעט מן הרדיפה האין – סופית אחר השלימות, ספק אם אפשר 'להורידו מן העץ' לגמרי, מאחר שרמת הקפדנות שבקרבו מושרשת באישיותו והיא חלק ממשי ממהותו.

עם זאת, כמו כל דבר בחיים, אין ספק שאם האדם רוצה באמת לשנות את גישתו, מוכן להילחם ולרסן את התנהגותו ומכריח את עצמו לעשות דברים דווקא בצורה שאינה מושלמת, הדחף שלו ייחלש. אמנם הוא לעולם לא יהיה קל דעת למשל (בכך אני מנסה להרגיעם...), אבל אולי הוא יהיה נסבל יותר.

כאן המקום לתאר את מה שאני אוהב לכנות: 'ניסיון לרבע את העיגול'. זוהי גישה מוטעית השכיחה מאוד אצל הסובלים מדחפים כפייתיים באופן כללי, אבל נפוצה במיוחד אצל בעלי האישיות הכפייתית.

הבנת הטעות הזו ולימוד הדרך הנכונה לשנות דברים עשויים להועיל להם לדעת איך לעבוד על עצמם ולהתגבר על נטייתם.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

זהירות כלב נושך

אח שלי זה יעקב הצדיק", אמרו לו למה לא אמרת שאתה אח של יעקב והניחו לו. אנחנו לא מכירים את אברהם ויצחק, היית אומר מהתחלה אני אח של יעקב והיינו מניחים לך.

לעשו היה ראש מבריק, הבעיה שלו היתה שהלב היה יותר גדול מהמח שלו. יש בעולם הרבה אנשים שהם מבריקים וחכמים ונבונים אבל הלב התשוקות והחשקים התאוות והדחפים כובשים להם את המח. אם עשו היה כובש את התאוות, היו לנו ארבעה אבות אברהם יצחק יעקב ועשו.

"ויצו אותם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו, כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה" (לב, ה) ומפרש רש"י עם לבן גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים.

ולכאורה האם מעניין את עשו אם יעקב שמר תרי"ג מצוות או לא. אלא כשיצחק בירך את עשו אמר לו (כז, מ) "ואת אחיך תעבוד, והיה כאשר תריד", אם תראה את יעקב יורד ברוחניות, אז "ופרקת עולו מעל צוארך", תוכל לפרק את יעקב!

ובתרגום אונקלוס (שם) כתב "ויהי כד יעברון בנוהי על פתגמי אורייתא ותעדי ניריה מעל צוארך", אם ישראל יעברו על מצוות התורה תוכל לפרוק עולו מעליך. ולפי זה נבין מה אומר יעקב לעשו "תדע לך ששמרתי תרי"ג מצוות וזה אומר שאתה לא יכול עלי, אבא בירך אותך, שאם יעקב יתדרדר ברוחניות, ואז ופרקת עולו מעל צוארך, אבל אני ברוך ה', הייתי אצל לבן ושמרתי את כל התורה".

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

יעקב אבינו חוזר מהנסיונות של לבן, ובדרכו הוא שולח מלאכים אל עשו אחיו. האם נכון היה לעשות כן או לא. במדרש יש ביקורת על זה שנאמר "אוחז באזני כלב מתעבר על ריב לא לו", יש כלב רוטוילר שישן על המדרכה ואדם בא ומדגדג לו באוזן, הוא מזמין לעצמו בים (נשיכה), בשביל מה להעיר את הכלב, ומאיך יש אומרים שיעקב אבינו ידע שהכלב לא כל כך ישן.

במדרש רבה ישנו גילוי למכתב מרגש "עד דמעו"ת ששולח לבן לעשו "לכבוד אחייני הדגול עשו, עכשיו אני מבין את הכאב שלך על העקיצה שעקץ אותך יעקב, עשרים שנה שיקמתי וטיפחתי את אחיך, ועקץ אותי וברח עם בנותי וכל הרכוש שלי, אני כולי מזדהה אתך, אני מנוע מלטפל ביעקב אבל אני סומך עליך שתסיים את המשימה על הצד הטוב ביותר, מדודך לבן", איזה נוכל לבן, גדול הקרימינלים והפושעים של המזרח התיכון!

"וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחיו" וכו' מה פירוש אל עשו אחיו, וכי היה לו עוד אחים, ולמה אומר עשו אחיו, אלא יעקב ביקש מהמלאכים תבדקו לי אם עשו מתנהג אתי כמו אח או שהוא נשאר עשו ולכן רש"י מפרש מלאכים ממש.

ולכאורה למה היה צריך יעקב אבינו להטריד מלאכי עליון למשימה, וכי לא יכל לשלוח כמה חיילים בני אדם, אלא יעקב ידע שעשו יכול לחסל אותם והתשובה לא תגיע. ועשו יכל גם להעמיד פנים בפני השליחים שהוא אוהב את יעקב אבל בתוכו זומם לרצות, ולכן שלח מלאכים ממש.

ובמדרש כתוב כשהמלאכים תפסו את עשו והרביצו לו מכות נמרצות סטירות ומהלומות, ועשו התחיל לצעוק ואמר "אל תגעו בי אני הנכד של אברהם", אמרו לו מי זה אברהם, תשתוק, ונתנו לו עוד מכות, אמר להם "אבא שלי זה יצחק", אמר לו מי זה יצחק, והמשיכו להכותו, אמר להם "אבל

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד **כל ספר האידרא רבה** וזוטא
בקברו של התנא האלוקי **ר' שמעון בר יוחאי**

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר **קריאת כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
ב**קמיע של כל הזוהר הקדוש**

